

[Gerda Møller]

Som jeg udtalte ved førstebehandlingen, sidst vi havde dette forslag til behandling i tinget, er vi også fra konservativ side positive over for forslaget. Vi finder, det er helt naturligt, at blinde og svagtseende får adgang til at følge med i, hvad der foregår i samfundet, og også i, hvad der foregår i det lokalsamfund, hvor de bor.

Som det er sagt, er der flere kommuner, der har faciliteterne i orden. Der er andre kommuner, der er langt fremme med planer. Vi vil gerne være med til, at folketinget sørger for, at der gives støtte til det arbejde, men det må vel ellers være en kommunal opgave. Vi er dog klar over, at kommunerne er hårdt spændt for med alle de opgaver, de får lagt ud til sig.

Som sagt vil vi være positive i udvalgsarbejdet.

Glistrup (FP):

Tilvejebringelse af virkelig gode forhold for blinde og andre svært handicappede er efter fremskridtspartiets opfattelse den aller-, aller-, allervigtigste statsopgave, der overhovedet findes. Derfor går vi til dette forslag med en særdeles positiv indstilling.

Selvfølgelig er det da rimeligt, at staten sørger for, at de blinde er underrettet om, hvor der f. eks. er opgravninger på veje og andre ting ude i lokalsamfundet, som der ikke er nogen grund til at give de seende særlige informationer om. De kan jo simpelt hen se, at nu er der altså derhenne på Birkevej foretaget en opgravning efter kloakrør eller noget lignende, og det kan de blinde ikke være klar over. Men vi kan ikke se, at dette forslag i grunden bringer mere end den slags specielle ting ind i billedet, for forholdet er da det, at de øvrige oplysninger, om koncerter, sportsarrangementer o. lign., samt den debat, der nu foregår i lokalsamfundet om, hvorvidt man skal have en ny skole, om havevandingsforbud og alverdens andre ting, er noget, som også de seende har det samme behov for, og som derfor må løses via regionalradioen.

Vi er derfor bange for, at SFs forslag først og fremmest må ses som et forslag om, at apparatet på bibliotekerne i de kommuner, som SF føler noget særligt for, skal have et ekstra tilskud, og at det altså er disse mennesker inden for teknokraterskerklassen her i

landet, der skal begunstiges. Vor mistanke bliver ikke mindre, når vi ser, at det, SF vil ofre på denne sag, er 700 kr. om måneden pr. kommune, hvis det blev jævnt fordelt ud over landet. Det, man vil, er altså at have ansat nogle højtlønnede bibliotekarer i Gladssakse, Lyngby og lignende SF-enklaver til at køre dette her. Vi er altså ganske skeptiske med hensyn til, om disse 2½ mill. kr.s statspenge i virkeligheden er et bidrag til dem, der trænger til hjælp og støtte, eller om det ikke snarere som så ofte i behandlersamfundet faktisk er et forsøg på at befæste den herskende udbytterklasse i dette land af teknokrater. Hvis vi ikke kan blive overbevist om det sagligt rigtige i dette forslag, vil vi mene, at de penge, der yderligere skal bruges på blindeforsorgen – og der skal bruges mange penge – meget hellere skal bruges til, at man f. eks. udbreder punktskrift adskilligt mere, end man gør i øjeblikket, eller f. eks. anvendes til at sørge for, at der kommer landsdækkende lydavisere, som jo kører i øjeblikket, men som der bestemt er væsentligt større behov for end de 277 lokalavisere, der kan være tale om her.

Derfor vil vi granske hjerter og nyrer i dette forslag. Hvis det virkelig er noget, som efter udvalgsbehandlingen må siges at tale til hjælp for de blinde, er der 19 fuldttonende fremskridtsstemmer for dette forslag, men hvis vores skepsis – med de erfaringer, vi nu engang har for SFs måde at drive socialpolitik på – viser sig at være berettigede, er der 19 nejstemmer fra fremskridtspartiet.

Janne Normann (RV):

Sidste gang vi behandlede dette beslutningsforslag, gav vi radikal tilslutning, og det gør vi stadig væk. Det kan godt være, det er mest praktisk med en samlet ændring af bibliotekslovgivningen, men vi synes, at dette at imødekomme de blindes og svagtseendes behov for oplysning netop om det, der sker i det område, hvor de bor, er så presserende, at vi gerne vil være med til en hurtig og villig bearbejdning af forslaget.

Arne Melchior (CD):

Ikke ofte modtages et forslag med så stor en velvilje, som det skete ved dette forslags første fremsættelse, og jeg tænker her både på førstebehandlingen her i tinget og på den